

merje kakor do zdaj. — Bauernbündlarji zahtevajo sicer po svojem predlogu, naj se mariborski okraj razdeli tako, da volita št. Lenart in Slovenska Bistrica skupaj enega poslanca, mariborska okolica pa enega. To so nasvetovali očitno radi tega, da bi si oni prisvojili mariborsko okolico. Verjetno pa je, da bodo odstopili zdaj od te svoje prvotne zahteve.

Vse stranke političnega odseka se vjemajo v tem, da se poslanci graškega mesta pomnožijo od štiri na šest. A velika razlika je v tem, da hočejo vse tri kmetijske stranke, naj voli vsak graški okraj za sebe enega poslanca, medtem, ko tirjajo nemški narodnjaki, da voli prvi okraj po dva poslanca kakor do zdaj.

Vse kmetijske stranke zahtevajo, da se mora število poslancev iz velikega posestva zmanjšati od 12 na 6 mož. Če se ta predlog zavrže in pridrži število 12 poslancev iz te skupine, naj pa volijo med veleposestniki vsi, katerih posestvo je vpisano ali ni vpisano v deželni deski in plačujejo cesarskega davka 400 K na leto. Katoliški poslanec Hagenhofer je pri tej priložnosti izrekel željo, naj se odpravijo virilni glasovi. Grof Stürgkh mu je rekel: »Tako daleč smo torej prišli, da moram jaz brezbožni liberalci braniti pravico katoliških škofov proti katoliški stranki.« Obadva prevzvišena gospoda kneza in škofa na Štajerskem imata zraven ravnatelja visoke graške šole sedež v deželnem zboru; to so torej trije virilni glasovi. A liberalci so hinavci. Oni bi število virilstva radi pomnožili še za dva glasa. Radi bi dali pravico deželnega poslanca ravnatelju tehnike v Gradcu in ravnatelju rudniške šole v Ljubnem in nemara še graškemu županu. Zoper tako pomnožitev virilstva je govoril Hagenhofer. Če se virilisti pomnožijo, je to le na škodo slovenskemu in pa katoliškemu nemškemu narodu.

Vse skupine deželnega zbora soglašajo v tem, da se vpelja nova splošna volilna skupina, v kateri bi volili tudi taisti, ki do zdaj niso imeli volilne pravice za deželni zbor. Tu pa je zopet velik razloček, kako se naj vpelja ta nova skupina. Kmetijske stranke zahtevajo, da se v tej novi splošni kuriji naj voli 8 poslancev v ravno tistih štirih skupinah kakor do zdaj za državni zbor. Po tem takem bi vtegnili dobili Slovenci dva slovenska poslanca v tej novi skupini. Liberalni Nemci pa predlagajo, naj za kmetijske okraje se volijo trije, po mestnih okrajih pa štirje novi poslanci. Na takšni način bi se zopet znatno pomnožilo število poslancev za trge in mesta. Temu se trdno upirajo kmetijski poslanci. — Da se odpravi dozdajšnja določba, vsled katere mnogi trgi volijo v državni zbor v mestni skupini, v deželni zbor pa v kmetijski skupini, zahtevajo nemški konservativci in slovenski poslanci, da se vsem tistim trgov, ki volijo za državni zbor v mestni skupini, ista pravica da tudi pri volitvah za deželni zbor. Nekateri trgi so se v tem smislu tudi že sami zglasili. Tako je predložil poslanec Žičkar tako prošnjo kozjanskega in poslanec dr. Dečko šmarijskega trga. Poročevalec o spremembi volilne postave posl. dr. Kokoschinec se je pa temu opravičenemu predlogu uprl z izgovorom, da če se kaj takega sprejme, bi to bilo na škodo mestnemu prebivalstvu. — Če se že volijo poslanci za kmete posebej, poslanci za mesta in nekatere trge zopet posebej, bi bilo pravično, da se med trgi sploh ne dela nobeden razloček. Vsi trgi sploh naj volijo v deželni in državni zbor v mestni skupini. Ni pametnega vzroka, zakaj smeta sevniški in laški trg voliti v mestni skupini za deželni in državni zbor, zakaj pa tega ne sme Podšreda in Rajhenburg. Celo volilno postavbo so si pač napravili nemški liberalci tako, da bi si zagotovili gospodstvo v deželni zbornici za vselej. — Vse stranke deželnega zbora so edine v tem, da se volitev volilnih mož odpravi in vsak volilec naravnost voli poslanca. Nemški konservativci zahtevajo, da

se v vsaki občini, ki šteje vsaj 250 duš, vrši takšna volitev. Baron Rokitsky pa tirja temu nasproti, da v onih občinah, ki štejejo vsaj 400 duš, se volitev vrši doma.

Zahteva slovenskih poslancev je tudi ta-le. Dozdaj so kmetijski poslanci volili v deželni odbor skupaj enega deželnega odbornika. Le vsled tega, ker so si bili nemški kmetijski poslanci med seboj navskriž, je bil l. 1897 in zopet leta 1903 izvoljen slovenski poslanec prof. Robič v deželni odbor. Da bi se za prihodnje štajerskim Slovincem zagotovila pravica vsaj do enega deželnega odbornika, tirjajo slovenski poslanci, da se naj postavno določi to-le: Kmetijski poslanci srednjega in Gornjega Štajerja volijo enega deželnega odbornika, kmetijski poslanci za Spodnji Štajer tudi enega odbornika. Kakor se čuje, bi nemške stranke temu pritrdile, a le tako, da izmed spodnještajerskih kmetijskih poslancev voli cela zbornica enega deželnega odbornika. Samo po sebi je umevno, da temu Slovenci nikdar ne pritrdijo.

Železnična zveza

med postajami na progi Zidanmost in Brežice s Celjem in Ljubljano je jako nesrečna. Če imaš v Ljubljani ali v Celju kakšen večji opravak, potrebuješ k temu dva dni. V Celje moreš priti od postaj one proge še le ob polu dveh popoldne, pa moreš že oditi ob pol štirih. Enako je zastran Ljubljane. V tem oziru so se razne pritožbe predlagale že leta in leta; a vse zastoji! V seji 16. oktobra t. l. so poslanci Žičkar in tovariši vložili poseben predlog, naj vmes poseže deželni odbor ter zahteva od južne železnice, da se vpeljata dva nova vlaka na progi: Brežice—Zidanmost. Eden naj vozi zjutraj tako zgodaj proti Zidanmostu, da se lahko pride z že obstoječima vlakoma v Celje ob pol 8, v Ljubljano proti 9. Pozno zvečer naj zopet vlak odide iz Zidanmosta proti Brežicam, da ne bo treba potikati se celo noč na Zidanmostu onim popotnikom, ki pridejo zvečer z vlaki iz Ljubljane in Celja.

Politični ogled.

Zadnja imenovanja uradnikov. »Slovensko društvo« je izdalo naslednjo izjavo: Politično društvo za Slov. Štajer »Slovensko društvo« je le slab tolmač velike nevolje in ogorčenosti, ki sta zavladali vsled zadnjih sodnijskih in notarskih imenovanj pri vsem slovenskem narodu, ako proti tem imenovanjem najodločneje ugovarja in jih imenuje kot sovražni udarec in nečuveno razžaljenje slovenskega ljudstva. S tem činom se je znova dokazalo, da hoče vlada še vedno obdržati prokletstva vreden zistem, po katerem naj bi se Slovenski Štajer z imenovanjem nemških uradnikov ponemčil, v istini pa se s tem zistemom samo s silo zapirajo vrata narodnostnemu miru. Da so vlado pri zadnjih imenovanjih vodili le nacionalni, Slovincem sovražni motivi, dokazuje dejstvo, da je bila cela vrsta po službi starejših, boljše sposobnih slovenskih prošnikov prezirana, katerim se le vsled tega, ker so rodom Slovenci, godi velika krivica. Povrh so še imenovani uradniki vsled nepovoljnega jezikovnega znanja nesposobni za uradovanje med slovenskim ljudstvom. Vsled tega se pozivljajo naši poslanci, da takoj, ko se zopet snide državni zbor, stavijo interpelacijo zaradi teh ne v korist justice, ampak samo v korist germanizacije izvršenih imenovanj, da za veliko, nam storjeno krivico zahtevajo popolno zadoščenje in odškodnino in da v slučaju, ako bi se vlada obotavljala, stopijo proti njej v najostrejšo opozicijo.

Avstrijska država — razpada. Ogi hočejo imeti lastno državo s svojim kraljem, nočejo pa imeti nobene skupnosti več z Avstrijo. Zadnja obstrukcija v ogrskem državnem zboru, ki je zahtevala samostojnost ogrske armade, je priprava za lastno državo, en korak naprej v boju za samostojnost Ogrske. Kako Nemci silijo v Prusijo, je znano. Njih

državni poslanci kličejo: Živijo Hohencolerji. Nemški cesarji so namreč iz rodovine Hohencolerjev, kakor nasi iz rodovine Habsburžanov. Italijanski polentariji pa bi itak že bili rajši danes v Italiji kakor jutri. Da bi se vsi avstrijski Italijani zaradi veleizdajskih besed in dejanj dali na zatožno klop, bilo bi polovico naših Italijanov v ječah. Samo mi Slovani še nič ne vemo, kaj naj storimo, ako nam Ogi, Nemci in Italijani raztrgajo državo!

Belgijski kralj Leopold je obiskal našega cesarja na Dunaju. Cesar ga je sprejel zelo hladno. Kralj Leopold je oče cesaričine Šefanije, in on ji je zameril, da se je omožila z grofom Lonyayem. Naš cesar pa še je vedno velik zaščitnik Šefanije.

Ruski car je nameraval to jesen obiskati italijanskega kralja. Ker pa je vlada premehko postopala proti socializmom, ki so pretili vpričo ruskega carja uprizoriti politične nereda, je nenadoma odpovedal svoj obisk. Italijanske kroge je odpoved zelo neprijetno dirnila. Z ruskim carjem se ni šalit.

Italijanski kralj in kraljica sta pretekli dni obiskala Francosko in se mudila v prestolnem mestu Parizu. Francosko ljudstvo ju je navdušeno pozdravljalo. Obisk bo brezdvomno zelo utrdil prijateljske razmere med Francijo in Italijo.

Dopisi.

Sv. Lenart v Slov. gor. (V slovo.) Dne 20. t. mes. zadela je šentlenartske Slovence velika izguba. Naš vrli in mnogozaslužni kaplan, č. gosp. Maks Ocvirk, nas je moral zapustiti ter nastopiti službo duhovnika pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Bil je blag, miren in ljubezniv značaj ter goreč narodnjak. Kaj je ta gospod vse storil, da zbudi šentlenartske Slovence k narodni zavednosti, se more pač težko izraziti. Njegovo delovanje je bilo vsestransko. On je oživel tukajšnje »bralno društvo« ter ustanovil tamburaški in pevski zbor. Č. g. Ocvirk pa je imel za taka podjetja poseben dar. Ni zatoreč čudo, da so tukajšnji nemčurji, ki so nezvesti veri in svoji slovenski materi, č. g. Ocvirka zavoljo njegovega narodnega delovanja silno sovražili ter ga pri vsaki priliki z blatnimi dopisi po nemških časnikih obrekovali. Še celo zadnje dni njegovega bivanja pri Sv. Lenartu, ko je že imel svoj odlok v rokah, ni mirovala njihova obrekovalna strast. Sv. lenartski nemčurji kar vriskajo od veselja, da nas mora č. g. Ocvirk zapustiti. Pa prezgodaj, vi reveži! Iz semena narodne zavednosti, katero je pri nas č. g. Ocvirk zasejal, je vzrastlo že močno drevo. To seme je padlo na plodovitna tla. Č. g. kaplan, vaš trud ni bil zaman. Naša skrb bode, da bodete vi, č. g. kaplan, ponosni na šentlenartske Slovence. Krasne pesmice, katere ste nas Vi naučili, in milozvoneči glasovi tamburic, se bodo tudi naprej po Vašem odhodu v šentlenartskem trgu in okolici razlagali. Prišežemo pa Vam že danes, da bomo vedno hodili po isti poti k narodnemu cilju, katerega ste nam Vi pokazali. Prišežemo pa tudi Vam, šentlenartski nemčurji, da se Vam ne bomo nikoli v d a l i, temveč se tako dolgo z Vami brezobzirno bojevali, dokler ne bode popolna zmaga na naši strani!

Sv. Jurij ob juž. žel. (Naš razmere.) Prelepi naš šentjurski kraj, kjer si domovje zvestega Slovence, da bi se še ohranil v šentjurju tisoč in tisoč let vrli slovenski rod! To je naše geslo in to je znamenje, da mi št. Jurčanje nismo nazadnjaki, akoravno počasi napredujemo. Imamo že razna koristna društva, kakor: »Kmetijsko društvo«, ki prav dobro napreduje, čeravno je nekaterim tržanom trn v peti, nadalje je »Katol. bralno društvo«, ki je tudi v dobrem cvitu, razni pevski zbori, tamburaški zbor ter dve prostovoljni gasilni društvi, eno v Kranjčici, drugo šentjursko. O slednjem, dragi bralec, hočem spregovoriti nekoliko besedic. Vrla požarna bramba šentjurska je pač resnično pohvale vredna, ker tako izvrstno napreduje v seda-

njem času. Upati je, da pride do velikih zaslug vsled njenih junaških udov, kakor se je razvidelo v minulem mesecu pri požaru A. Kincina v Šentjurju. Kako so se togotili nekateri udje te brambce, ko je bilo »Prost. gasil. društvo iz Kranjčic« nekako pohvaljeno, ker je baje ponoči ostalo na pogorišču ter gasilo naprej, in kateri sta pomagala le dva moža požarne brambce šentjurske. Drugo vrlo moštvo se je podalo k počitku, misleč, da dobi v sladkem spancu novih moči za prihodnji božji dan. Nastopil je drugi dan na požarišču, našla se je še vedno od nočnega dela in slabega vremena izmučena bramba iz Kranjčic. Upala je, da bode nadaljevala gašenje šentjurska bramba in se je odpeljala proti Kranjčicam. Čudno je bilo gledati ta ogenj, kateri je trajal 14 dni, in zakaj? Ker je bila vrta bramba šentjurska z nekaterimi možmi vedno blizu požara pripravljena, seveda pri bližnjem gostilničarju, kjer si je hladila suha grla. Le to si naj zapomni te osebe, da če bode kakšen pošten človek vstopil v gostilno, da ga ne bodo z razžaljivimi besedami in drugimi rečmi obkladali, kakor je že nanesel slučaj od nekega nemško mislečega človeka, kateri pa naj bode le tiho s svojo »tajč špraho« po Št. Juriju, sicer ne bo več dobil od nas slovenskih grošev! Tudi sem opazil, da se je več takih nagnjezdilo v našem Št. Juriju, ki hočejo le tajč govoriti. Zraven sta neki sedlar in pa jeden krojač ter še več drugih.

Torej slovenski Šentjur! pošteno prebivalstvo, ukrenimo, da se vsi ti pregreški odpravijo, da se zopet očistimo takih oseb, katere nam nasprotujejo, sosebno pa ti, »Prost. požar. bramba šentjurska« ozir. načelnštvo, ukreni, kar je potrebnega v društvu, da si ohraniš dobro in slavno ime! Dovolj ima šentjurska župnija vrlih slovenskih fantov in mož, ki bodo vrli in pridni brambovci.

Opazovalec.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Davčni nadzornik dr. Opustil iz Ljutomerja je prestavljen k okraj. glavarstvu v Slovenjgradec. — K okraj. glavarstvu v Konjice je pridružen k davčnemu oddelku finančni koncipist dr. Fr. Stoschir. Prideljen mu je davčni prakt. Tschepin.

Iz pošte. V Maribor so prestavljeni: poštni oficijal Jurij Mühlbacher v Celju in poštna asistenta Adalbert Pučelik na Zidanemmostu ter Ivan Voglar iz Lipnice. Poštni asistent Karol Strauss je prestavljen iz Zidanega mosta v Celje. — Poštni upraviteljici Ili Martine v Moškanjcih je podeljeno mesto poštarice v Lučanah. — Poštnim asistentom so imenovani sledeči gg. praktikanti: Ferd. Schweininger v Mariboru za Selzthal, Štefan Fritz v Ptujju za Gleichenberg in Eduard Rottler v Mariboru za Zidanemost.

Mariborske novice. V Mariboru bodo postavili spomenik nekdanjega župana mariborskemu Andr. Tappeiner. Spomenik bodo postavili pred »sparkasso«, katero je on ustanovil. Vremensko hišico, ki stoji zdaj na tem prostoru, postavijo na drug prostor. — V torek, dne 13. t. mes. je ukradel v neki gostilni delavec Franc Cerer iz Št. Jurija ob Pesnici svojemu tovarišu srebrno uro. To so opazili drugi gosti, ki so zasledovali tatu. Ta pa je potegnil nož ter je bližnjega zasledovalca precej ranil. Cererja so izročili okrajni sodniji. — V ponedeljek, dne 19. okt. zvečer je ukradel predrzen tat izložbeno okno pri filijalki F. v dravski ulici. V oknu je bilo 25 ur budilnic, ki so vredne okoli 56 kron. — Ana Aleš, dekla M. Jekovca v Studencih, je hotela odpotovati v Belopeč na Kranjsko, kjer je doma. Ko je odšla, zapazi njena gospa, da ji manjka zlata ura. Na sumu ja imela dekle,

da jo je ukradla ter je bila ista aretirana na južnem kolodvoru, ravno ko se je hotela odpeljati. Drugi dan je našla Jekovec uro, katera je padla za postelj Aleš, katero je policija že oddala sodniji, so izpustili.

Shod političn. društva „Pozor“ na Ptujski gori. Gospod dr. Anton Brumen, odvetnik v Ptujju nam piše: Vaš poročevalec o shodu polit. društva »Pozor« na Ptujski gori me je v jednom delu mojega govora napačno razumel. Jaz nisem trdil, da je slučaj Bratuša v teku 25 let že drugi slučaj justične zmote, ker jaz justičnih pomot naših sodišč nimam v statističnem pregledu. Jaz sem slučaj Leopold Grossmana le radi tega omenil, da dokazem slični način postopanja dotičnih preiskovalnih sodnikov iz prejšnje Waserjeve in iz sedanje Gleispachove dobe, ki so se jako skrbno brigali za tiste okolnosti in dokaze, ki o b t e ž u j e j o obdolženca, niso se pa brigali za jednako skrbnostjo (§ 3. k. z. za tiste okoliščine in dokaze, ki govore za obdolženca. Slučaj Leopold Grossmana, kojega sem osebno poznal, mi je baš radi tega ostal tako dolge v živem spominu, tako da sem ga zbog enakosti zasnovanja, teka in svrsetka pravde deval v primeru s slučajem Franc Bratuše, katerega osebno ne poznam. Nikakor pa nisem trdil, da se med tema slučajema niso vršile še druge obžalovanja vredne justične pomote bodi si v Waserjevi ali v Gleispachovi — eri. Odličnim spoštovanjem udani dr. Anton Brumen.

Shod na Dobrni. V zadevi shoda na Dobrni nam piše g. Žičkar: Pred nekaterimi dnevi mi je povedal g. dr. Dačko dež. v zbornici, da sva povabljeni, naj poročava na Dobrni prihodnjic enkrat in sicer gosp. dr. Dačko o deželnem, jaz pa o državnem zboru. Odgovoril sem: »Meni je nemogoče o b t e m času, kedar z b o r u j e deželni ali državni zbor, prihajati na shode. Toliko opravi se mi nabere za čas, ko pridem iz Dunaja ali Grada doma, da je komaj dovršim do trenutka, ko moram zopet oditi v Gradec ali na Dunaj. Ob času, kadar ni zasedanja deželnega ali državnega zbora, se pa vsikdar rad odzovem vsakemu povabilu, če me kaj izrednega ne zadržuje.« Ko sem pozneje čital v časnikih, da pridem na Dobrno k shodu, sem v zgor-njem smislu naznanil, da mi ni mogoče priti. V tem obziru se mi pač ne more očitati, da bi bil zanemarjal svoje poslanske dolžnosti; saj sem prišel na več kakor 40 političnih shodov tudi v tiste kraje, kjer je bilo pričakovati, da mi vtegnejo »ustrojiti mojo šušterskičjansko kožo«, kakor piše »Slov. Narod«. — J. Žičkar.

Mariborske porotne obravnave. Pred porotniki se bodo zagovarjali: 17. novembra Genov. Bračič zaradi tatvine in goljufije (predsednik višji dež. sodni svetnik Voušek); dne 21. novembra Jan. Drewenschegg, Norb. Jahn, Wilh. Blanke in Ignac Spritzey zaradi prestopka tisk. zak. vsled tožbe Julijane Mustafa (predsednik dež. sodni svet. Morocutti). Pri zadnjem porotniškem zasedanju preložena obravnava proti Francu Mlaker zaradi uboja pride tokrat na vrsto.

Iz sloven. slovstva. V tiskarni sv. Cirila je izšla v krasni obliki knjižica »Sv. Pavel, apostol narodov. Spevoigra z deklamacijo in živimi podobami«, obsežajoča 52 strani. To je ponatis gledališne spevoigre, katero so vpriporile s petjem in zelo mičnimi živimi podobami gojenke v zavodu šolskih sester v Št. Petru niže Maribora dne 20. apr. 1902. Besedilo je zložila čast. šolska sestra Melanija Plonder iz istega zavoda, naprave pa je zložil veleč. g. Fran Grabner, kapelan v Lučanah. V knjižici je sedem prav ukusno izdelanih samotiskov, posnetih po fotografiji živih podob imenovane predstave. Knjiga je posvečena premilosti knezoškofu lavantinskemu, dr. Mih. Napotniku.

»Zgodovinsko društvo za Sl. Štaj.« je imelo dne 6. vinotoka odborovo sejo. Iz poročila tajnikovega je razvidno, da se je cglasilo doslej — z ozirom na naše tesne razmere — dovoljno število rednih in pod-

pornih udov. Vendar se zdi, da so naši za-grizeni sovražniki mnogo bolj sprevideli važnost tega društva, kakor je sklepali iz strastnih izbruhov »Marburger Zeitung« (štev. 67.) in »Grazer Tagblatt-a« (št. 153). So pač ljudje, katerim je pamet in pravica neznana stvar. Ugonobiti nas hočejo gospodarsko, pritiskajo nas na steno v narodnem oziru, ne privoščijo nam šol, tudi iz znanstvenega polja nas hočejo potisniti, le da bi nas lažje črnili kot divjake. Zlasti zgodovina je ono polje, iz katerega nas hočejo izpodrinuti, da nam tako zaduše vsako samozavest in spodmaknejo pravico do obstoja na lastni grudi. Zatorej je »Zgodovinsko društvo« ena najvažnejših kulturnih naprav v društvenem in znanstvenem življenju štajerskih Slovencev. Le škoda, da se že pred 30 leti ni kaj takega ustanovilo. Zatorej na noge sedaj, bje že enajsta ura! Novemu društvu lahko pomaga vsak, naj si bo kmet ali delavec, učitelj ali duhovnik, trgovec, obrtnik ali uradnik. Kdor ne more pristopiti kot redni ud (5 K na leto ali 100 K za vselej), pristopi lahko kot podporni ud z manjšo svoto, ali pošlje kako najdeno starino, ali vsaj poroča o starinskih najdbah in narodopisnih posebnostih svojega kraja. Koliko znamenitih reči še tiči skritih, koliko se jih vniči, koliko jih pride v roke tujcem, ki se za našo prošlost bolj zanimajo kakor mi sami! Društvo ima za daljno bodočnost velik načrt, zatorej mu, rodoljubi, priskočite na pomoč, da doseže tri sedaj najnujnejše reči: da si nabavi potrebnih prostorov, da začne izdajati slovstvena dela ter začne kopati na nekaterih zgodovinsko važnih krajih. — Denarni prispevki se pošiljajo advokatu g. dr. R. Pipuš-u, predmeti za muzej in knjižnico g. prof. A. Stegenšku, poročila in spisi pa društvu na tajniku prof. Fr. Kovačiču, vsi v Mariboru. — Prav lep vzgled je dal društven predsednik, vlč. gosp. Matej Slekovec, ki je društvu prepustil celo svojo zgodovinsko knjižnico in vplačal povrh dosmrtno udnino. Da bi našel veliko posnemovalcev!

Izžrebani porotniki v Mariboru za 4. porotno zasedanje, ki se prične 15. t. m.: Glavni porotniki: A. Drobnič, strojevodja v p., Rupert Eisl, mizarški mojster, Janez Ferk, hišni posestnik, Jožef Kaler, hišni posestnik, Jožef Kaučič, trgovec, Anton Kleinschuster, vrtnar, Karl Kocijančič, kamnoseški mojster in Franc Kucher, mesarski mojster, vsi v Mariboru; Lorenc Druškovič, posestnik v Sp. Senarski, Matija Šuman, posestnik v Arneško, Miha Hade, posestnik v Jedlovniku, Janez Kraner, posestnik v Ruperčah, Franc Hlade, mlinar v Jelovcih, Franc Pahernik, posestnik v Gornji Sz. Kunigundi, Janez Jager, posest. v Pesnici, Karol Vodenik, gostilničar v Rošpahu, Jurij Vračko, posestnik v Tragučovi, Jurij Žebot, posestnik v Selnici ob Muri, Alojz Hamer, posestnik v Ciršaku, Karol Fluher, posestnik v Cirknici, Štefan Lešnik, posestnik mлина v Framu, Mihael Koprivnik, posest. mlina v Gornjih Hočah, Fr. Grizold, posestnik v Smolniku, dr. vitez Fichtenau-Sixt, odvetnik, Konrad Fürst, trgovec, Miha Marčič, čevljar, Leopold Slavič, trgovec in Viljem Šrab, trgovec, vsi v Ptujju; Jožef Pogačnik, gostilničar in posestnik v Spod. Pobrežah, Janez Kočevar, trgovec in Maks Robič, trgovec v Središču, A. Krajnc, trgovec in Karol Sponda, ravnatelj meščanske šole v Ljutomeru, Anton Kališnik, posestnik v Breznu in Peter Gregl, trgovec v Remšniku. Namestniki porotnikov: Jožef Merkl, mesarski mojster, Anton Prek, jermenar, Jožef Racek, dimnikarski mojster, Janez Sirk, trgovec, Janez Sobota, korespondent, Pavel Srebre, trgovec, Aleksander Starkel, trgovec, Adolf Vezjak, trgovec in Jakob Colenštein, čevljar, vsi v Mariboru.

Letošnji mošt. Vinogradniki se pritožujejo, da je grozdje vsled dežja precej trpelo. Letošnji mošt ima 15 do 18 stopinj sladkorja in se proda od stiskalnice liter po 32 do 44 vinariev.

Nasledki žganja. V ponedeljek po noči